

Nr 433.

Av herr **Sundström m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 60, med förslag till lag om rätt till fiske, m. m.*

Uti § 15 i Kungl. Maj:ts proposition nr 60 med Förslag till lag om rätt till fiske göres en uppdelning mellan viss del av befolkningen, som pläгат bedriva fiske vid havskust, och den del, som nyttjat andra fiskevatten. Man måste ställa sig frågande, varför den del av allmänheten, som »oklandrat och efter gammal sed bedrivit fiske i enskilt vatten» vid de stora insjöarnas stränder, skall nödgas upphöra därmed, medan den, som bedrivit samma fångst vid havsvik, skall få fortsätta därmed. En sådan olikhet inför lagen synes oss från rent formella och demokratiska synpunkter stötande. Ur sakliga synpunkter kan åtskillnaden näppeligen heller motiveras. Att fiske skall få bedrivas vid havskust under de i nämnda paragraf angivna förut-sättningarna, finna vi självklart. Men lika oeftergivligt måste det vara, att samma regel upprätthålles, när det gäller andra av lagen inkluderade fiskevatten.

På grund av vad vi sålunda anfört, få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att § 15 i Förslag till lag om rätt till fiske erhåller följande lydelse:

Har vid tiden för lagens ikraftträdande allmänheten eller viss del av befolkningen oklandrat och efter gammal sed bedrivit fiske i enskilt vatten utöver vad enligt 6—14 §§ är medgivet, skall vad sålunda tillämpats fortfarande gälla.

Vad nu sagts avser dock icke fiske efter strömning (sill) eller skarpsill vid rikets östra och södra kuster samt i Gotlands län.

Stockholm den 17 februari 1950.

Walter Sundström.

Patrik Svensson.

Nils Odhe.

Henry Allard.